

Adrián Macho

Geròða

Strach má veřké oči

Albatros

Gerda

Strach má veľké oči

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatros.sk
www.albatrosmedia.sk

Adrián Macho

Gerda: Strach má veľké oči – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Albatros

Adrián Macho

Gerôda

Strach má velké oči

Albatros

Odkedy sa súrodenci Gerda a Lars našli, žijú spolu so stádom ďalších veľrýb na severe, v krásnej Rajskej zátok. Zátoku každý večer zahaľuje tma. Morská hladina sa vtedy upokojí a zaodeje do tmavých šiat. Takých tmavých, že si veľryba ledva dovidí pred tlamu. Vraj aby sa všetky tie vráskavce, bieluhy, vorvane a kosatky nebáli tmy, zavesil im ktosi nad morskú hladinu mesiac.

More tíško šumí a veľryby spievajú svoje piesne. Vyníma sa najmä jedna. Uspávanka, ktorú Gerdu a Larsa naučila ich mama:

*Na tmavom nebi jasné hviezdy svietia
a nová cesta do diaľavy zve ťa,
spoznávaš mnohé taje v svete morskom,
pod nebom, ktoré bdie nad všetkým tvorstvom.*

*Raz zídeme sa v zátočine raja,
čas delí nás, no večnosť opäť spája.
S nádejou plávaj v šírej vode, dieťa,
dôveruj nebu, k cieľu dovedie ťa.*

Tú pieseň mali veľryby rady. Všetkým sa páčila. Len stará veľryba grónska, ktorú nik nevolal inak ako matka Lisbet, sa pri uspávanke mračila, akoby mala v obočí zapichnutý rybársky háčik.

Gerdu a Larsa zachmúrená stará veľryba hnevala.

V jeden deň nabrali odvahu a spýtali sa: „Matka Lisbet, prečo sa ti nepáči naša pieseň?“

Staručká veľryba najprv prísne vyfrkla gejzír vody z nozdry na vrchole hlavy, no vzápätí ich prekvapila milým hlasom: „Je krásna. Najkrajšia v celej zátok, ba aj na širom mori. Ale prečo ju nespievate celú?“

